

קריאה קרי

אחת הטענות שהועלו בשעתו נגד חוק לשון-הרע, כפי שנוסח בשנת 1965 (אותו חוק שהביא להקמת רשימת העולם הזה — כוח חדש והעלה אותה אל הזירה הפוליטית של ישראל) היתה פתיחותו לסוגי סחטנות למיניהם. החוק נוסח בצורה כזו, שהוא כמו הזמין סחטנים למיניהם להגיש תביעות-דיבה נגד עיתונים בעניינים שונים, לתבוע סכומי-עתק מתוך תיקווה שהעיתונים יסכימו בסופו של דבר להגיע לפשרה, והסחטן יוכל לזכות בסכום כלשהו.

כתוצאה מכך שומע הציבור מדי פעם על הגשת תביעות נגד עיתונים על-פי חוק לשון-הרע, בהם נתבעים העיתונים לשלם סכומי ענק לנפגעים כביכול. על המשכן וסופן של תביעות אלה, כמעט ואין מדווחים. כי בדרך-כלל אין להם כל המשך (כפי שאירע לא מכבר עם תביעת הדיבה על סך מיליון ל"י שהגיש מאיר לנסקי נגד ידיעות אחרונות), הן מתבטלות ושוכות חיים, או מסתיימות בפשרה כלשהיא.

רשם וולך
סיגנון צבעוני

רמו לאופנת תביעות-הסרק נתן לאחרונה רשם ביה"מישפט המחוזי בתל-אביב, השופט דוד וולך, כאשר ישב לדון בבקשה להגשת תביעה ש"גיש צאלה הנגלי נגד העולם הזה. נשוא התביעה שרצה צאלה הנגלי (48), פועל-בניין, לילד עיראק להגיש היתה כתבה שפורסמה בעיתון זו (העולם הזה 1820) תחת הכותרת "ילדי שיין לילידי המוסלמי, בה סופר רגיליגולי הדיונים המישפטיים המתנהלים בין צאלה ואשתו מרים, סביב הולדת ילדם השמיני. במישפט הגיש רושין בין בני הזוג שהתנהל בבית הדין הרבני טענה האשה, כי בנה ה"שמיני הוא בנו של מאמה הערבי, על פירסום זה רצה צאלה לתבוע פיצויים בסכום של 100 אלף ל"י, כיוון שלא היה בידו סכום האגרה שיש להפקיד בבית-המישפט לצורך הנשת תביעה מעין זו. הגיש בקשה לפטור אותו מתשלום האגרה, זו היתה הבקשה בה דן הרשם וולך.

אחרי שמע את טענות עורך-הדין אמנון זכרוני, פסק הרשם וולך בהחלט תו המנומקת:

"רקע הסיכסוך הוא בעצם ריב ש"במעמד אישי, בין הנגלי ואשתו, אשר בחרה במאהב מוסטאפה מכפר טירה. בעניין התנהל דיון ממושך בבית הדין הרבני. כמורכך תלוי ועומד הליך של דרישה להחזקת ילד שהוגש מצד האשה, שם היא דורשת את החזרת הילד אליה.

"לאחר עיון בכתבה שצורפה לפרשת התביעה, נראה כי כמעט כל הדברים עליהם קובל המבקש, הינם מובאות וציטוטים מפי אשתו. אחד העקרונות עליהם מושגת מישר דמוקרטי חופשי במדינת-ישראל, הוא קיומה של עיתונות אשר מדווחת בסגנון זה או אחר על דברים המתרחשים.

"בא"כוח המבקש עצמו הודה כי בעניין זה, שהוא אולי מקרה פיקאנטי במקצת, היו כתבות בעיתונים הארץ, מעריב וידיעות אחרונות. לעומת זאת, ידוע כי סיגנון העולם הזה צבעוני יותר, ומבקש להדגיש דברים הקורים בין שני העמים. "לגופו של עניין הודה למעשה המבקש בחקירתו הנגדית בכך, שהדברים כפי שנכ"תבו באותה כתבה, נראו, או מכל מקום נאמרו, בהליכים שהתקיימו.

"זאת ועוד, אין אני מקבל כי נגרמו לתובע נזקים בשיעור של 100 אלף ל"י, או נזק שניתן להגדרה בשיעור כלשהו עקב אותה כתבה. אני יותר תחת הרושם שהפניה לערכאות כאשר הנתבעת מס' 5 היא אשתו מרים, הינה המשך ההתדיינות שלהם במי שור המעמד האישי. ולחליפין יש במיבנה התביעה קצת מן הסחטנות.

"לאור הדברים שנאמרו לעיל, ובעיקר בהתחשב בגובה פסיקת נזיקין בגין לשון-הרע, איני רואה סיכויים לתביעת נזיקין בשיעור בו נקב המבקש ועל כן הנני מחליט לסרב לבקשה לדחות את האגרה."

סחיטה על-ידי תביעות-סרק *

עד כאן נוסח החלטתו של הרשם דוד וולך. כמה עיתונים ראו בה תקדים חשוב. כתב העיתון הכלכלי יום יום: "אין ספק כי ההחלטה שניתנה תרתייע בעתיד נסיגנות "לסחוט כספים" מעיתונים על-ידי תביעות-סרק. בטענה של הוצאת לשון הרע על-ידים."

אלא שלא כך חשב הצהרון מעריב. יום אחרי שהרשם וולך נתן את החלטתו, ובכך פסל בעצם את הגשת התביעה לנזיקין על סך 100 אלף ל"י, פירסם מעריב ידיעה שבישרה לקוראיו, כי העולם הזה נתבע לדין על-פי חוק לשון-הרע על סך של 100 אלף ל"י. ברור שידעה זו היתה מופרכת מעיקרה, לבר מההתעלמות הגמורה מהדברים שהשמיע הרשם וולך בהחלטתו ושיש בהם חשיבות לא רק לגבי העולם הזה, אלא לכלל העיתונות הישראלית.

העמדנו את מעריב על הטעות בפירסום. עורכי הצהרון, משום-מה, לא מצאו עד היום לנכון לתקנה.

א. י. י. י.

PROGRESS

מסחטת פרי הדר אוטומטית של "פרוגרס"

"פרוגרס": גדול יצרני המכשירים לשרות עקרת הבית להשיג בחנויות החשמל המובחרות ולכוחות הבטחון בחנויות שקס. לעולים חדשים הנאים מיוחדים. הפצה ושרות: שביל המפעל 3, תל-אביב, 821211 טל. (קרית המלאכה)

מ.ט.קולטון בעמ

WELLA

NEOPON

השמפו המיוחד על בסיס תמציות צמחיים מוזן מחוק ומבריאת השיער ועור הראש שמפו מרוכז על וחטבני

השמפו המיוחד על בסיס תמציות צמחיים מוזן מחוק ומבריאת השיער ועור הראש שמפו מרוכז על וחטבני

הנה אנדרו שגית ח"ש תגל 1972

"וולה" - מוניטין בינלאומי לקוסמטיקת השיער